

F. t. l. om råstoffer.

de stedfundne drøftelser med erhvervsorganisationerne foreslås, at den endelige administrative afgørelse i sager om råstofindvinding på landjorden henlægges til det i miljøbeskyttelseslovens kap. 12 nedsatte miljøankenævnet (§§ 28-30).

§ 32 indeholder en afgiftsbestemmelse, hvorefter afgifter til dækning af særlige med lovens administration forbundne udgifter efter ministerens nærmere bestemmelse skal kunne opkræves af råstoffer, der indvindes i henhold til denne lov eller indføres til landet.

I kapitel 6 findes straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Lovforslagets konsekvenser for anden lovgivning.

Regler om tilladelse til råstofindvinding findes i dag i råstofloven, kystfredningsloven, kontinentalsokkelloven, landbrugsloven, skovloven, loven om brunkullejer, sandflugtsloven, naturfredningsloven og miljøbeskyttelsesloven. Administrationen af disse love har været søgt samordnet og rationaliseret, dels ved 1972-lovens § 6, hvorefter en ansøgning efter råstofloven også gælder som ansøgning efter de andre love, dels ved administrative forskrifter om fremgangsmåden ved behandlingen af sagerne. En ansøger har således kun skullet indgive én ansøgning til én myndighed og har fået samtlige nødvendige tilladelser på én gang.

Kontinentalsokkelloven indeholder bl. a. reglerne om indvinding af sten, grus og sand på kontinentalsoklen. Bestemmelserne administreres af miljøministeren og svarer til 1972-lovens regler om indvinding på søterritoriet, idet dog kontinentalsokkelloven siden 1972 har indeholdt bestemmelser om enekoncession, jfr. ovenfor bemærkningerne til kap. 4. Med henblik på at skabe ens regler for sømaterialeoptagningen fra henholdsvis søterritoriet og kontinentalsoklen vil der blive fremsat ændringsforslag til kontinentalsokkelloven, der bringer kontinentalsokkelovens bestemmelser i overensstemmelse med kap. 4 i dette lovforslag. Da man for tiden overvejer eventuelle andre ændringer i kontinentalsokkelloven, bl. a. ændrede regler om sikkerhedszoner i forbindelse med offshorevirksomhed, vil ændringsforslaget til kontinentalsokkelloven først blive fremsat i folketingsåret 1977-78, med henblik på, at loven kan træde i kraft den 1. juli 1978 samtidig med ikrafttrædelsen af denne lovs kap. 4.

Kystfredningsloven omhandler den råstofindvinding, der foregår fra strandbredder og andre kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende grønsvær eller anden sammenhængende

landvegetation. Loven foreslås ophævet, idet råstofloven også omhandler indvinding fra strandbredder og ifølge sin formålsbestemmelse skal tilgodese hensynet til kystsikkerheden.

Den hidtidige stærke beskyttelse af kysterne, som kystfredningsloven var garanti for, ønskes opretholdt, hvorfor kystinspektoratet foreslås udstyret med en vetoret over for ansøgninger om indvinding fra strandbredder, jfr. nedenfor under bemærkningerne til forslaget § 7, ligesom kystfredningslovens regler i øvrigt er indarbejdet i lovforslaget.

Brunkulloven foreslås ophævet, idet indvinding af brunkul fuldt ud er dækket af råstofloven.

Endelig foreslås en administrativ forenkling i relation til miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, om godkendelse af særligt forurenende virksomheder.

Efter de nugældende bestemmelser kræver nogle former for råstofudnyttelsesvirksomheder, nemlig »grusværker« og »stenknuserier«, godkendelse både efter miljøbeskyttelsesloven og råstofloven, mens andre, f. eks. almindelige grusgrave, kalk- og lergrave, kun skal godkendes efter råstofloven. Forureningsgenerne, som typisk vil være støv og støj, kan ikke begrunde denne administrative forskel.

Udenfor hovedstadsområdet er amtsrådet efter begge love den godkendende myndighed, men bl. a. ankereglerne er forskellige. Afgørelser efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 kan indbringes for miljøstyrelsen og miljøankenævnet. Hvor tilladelse nægtes efter råstofloven, bortfalder spørgsmålet om miljølovsgodkendelse.

For at undgå afgrænsningsvanskeligheder imellem de to love, og under hensyn til at miljøbeskyttelse er omfattet af råstoflovens formålsparagraf, agter miljøministeren samtidig med denne lovs ikrafttræden at gennemføre en ændring i bilaget til lov om miljøbeskyttelse, således at »grusværker« og »stenknuserier«, der etableres på indvindingsstedet, udgår af listen over virksomheder, der er omfattet af miljøbeskyttelseslovens godkendelsesordning. Ændringen kan gennemføres administrativt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 2.

På baggrund af bestemmelsen i lovforslagets § 2, nr. 1, sammenholdt med § 3, vil en tilladelse til grusindvinding herefter kunne nægtes, såfremt hensynene til miljøbeskyttelsen gør det nødvendigt, ligesom der med hjemmel i forslaget § 10 vil kunne fastsættes miljømæssigt begrundede vilkår for tilladelsen.

Godkendelsespligten efter miljøbeskyttelsesloven vil fortsat være gældende for så vidt angår grus-